

סדרת יעקב לבדו - מפגש ראשון - אין יעקב בלי לבן.

תוכחת מוסר גדול יוכל כל איש ישראלי ליקח לעצמו מזאת הפרשה ולפנות מחשבתו מהבלי הזמן המדומ'. ולדבק באהבת הש"י בהוב"ש ולעבדו בתור' ובתפל' ובמע"ט בשכל אמת וזך. ועיקר שכל מעשי האדם היינו הילוך. דיבור. שמיעה. ראייה. שכיבה וקימה וכדומה. בכל דבר יהא מעוטף בתוכו שכל אמת וזך לעבודת הש"י בלי שום סיג ופסולת ח"ו. וצא ולמד מאבותינו הק' ולך בעקבותיהם. פקח עיניך וראה איך ממעשה גשמית של אבותינו הק' נארג ונעשה מהם תורה הקדושה. ואיך התורה מספרת לנו הליכת יעקב מבאר שבע ובאיזה מקום ישן והדיבורים שדיבר עם רחל בת זוגו ואיך שנשק אות' ואיך שהיה רועה את צאן לבן. ותחבולתיו שעשה המקלות. וכיוצא באלו. הלא מזה מוכח שכל מעשיהם מקטן ועד גדול היה הכל רק בהשכל ודיעה מיושבת בחכמת אלהות. והיאך רמזו בכל עניניהם לדברים עליונים נפלאים ונוראים.

(אוהב ישראל, פרשת ויצא)

ויצא יעקב מבאר שבע וגו' ולמדו רז"ל מן המקראות שהיה נטמן בבית עבר י"ד שנים ואחר כך הלך לחרן. ונבאר לשון נטמן ולא אמרו רז"ל למד בבית עבר או כיוצא בו אך דהנה נודע כי סוד יעקב הוא הדעת כי בחינת יעקב ובחינת משה הן אחד רק שזה מלגאו וזה מלבר כי זה פנימית הדעת וזה חיצונית הדעת כנודע וקודם הליכת יעקב לבית לבן לא היה התגלות הדעת והתורה כי אם בהעלם וכמה שרשי התורה היו מפוזרין במדריגות תחתונים על ידי שלא היה התגלות הדעת בעולם ובבית לבן היה כמה שרשי תורה מלובשין שם שזהו התורה הנכתב בספר תורה מספורי המעשיות שעשה יעקב בבית לבן שבה' מלובשים היו שרשים ההם שהוצאי יעקב וביירר וצירף אותם מעומק הקליפות לבן כנודע גודל הקליפות שלו:

והנה יעקב אבינו עליו השלום הוציא משם השרשים ההם בעשרים שנה שהיה שם בחרן אצל לבן שעל כן נקרא שם המקום חרן שהוא לשון חרון אף של מקום על שם שהמקום ההוא אשר שם היו מלובשין שרשי התורה היה מקום קליפות גדול שהוא בחינת חרון וכל עסקי יעקב עמו עבור בנותיו וצאנו היה הכל לברר ולגלות שרשי התורה משם כנודע מסודות התורה שיש על זה הענין וענין אשר שם יעקב את המקלות ברהטים שעל ידי זה תלדנה הצאן עקודים נקודים וברודים שהן רזין דרזין וסתרין גניזין וענין שנשא לאה ורחל שהן סוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה שכל זה ראה והתקין התגלות התורה למטה מה שהיה בסתימו עד בוא יעקב ועל ידי שהוא הדעת נעשה המשכות התגלות התורה מבאר שבע שהתורה עליונה נקרא באר שבע:

וזו ויצא יעקב מבאר שבע מבחינת סתימת התורה להביאה לידי התגלות על ידי הבירורין שהלך לבחינת חר"ן שהוא מקום קליפות שהיה התורה מכוסה ומלובשת בהן וכל זה לעשות הכנה לדורות הבאים שיוכלו להשיג השגת התורה בהתגלות מה שהיה בהתכסות וכמו שאמר הבעש"ט זלה"ה נשמתו בגנזי מרומים שמה שרדף לבן אחר יעקב הוא כי עדיין נשאר אצלו התלבשות התורה ההיא שהם אלו הפסוקים שנכתבו בתורה איך שרדף לבן אחר יעקב ואיך שנתווכחו זה עם זה עד סוף הפרשה כל הענין שזאת התורה שבאלו הפרשה נשארה עדיין בהתלבשות אצל לבן מה שלא בירר עדיין יעקב וסבב השם יתברך כך שירדוף אחריו להביא אליו את התורה שעדיין לא נשלמה להתברר שם בהשיגו את יעקב על ידי דבורו עמו אלו הדבורים שנכתבו שם בירר יעקב גם זה עד שלא נשאר אצלו כלום וכל מה שעשה אצל לבן בכל העניינים הכתובים במקרא היה הכל תורה ועסק העבודה לשמים לגלות התורה מבחינת חרן שהוא עומק הקליפות ועוד להביאה לידי התגלות הקדושה לכוללה לתורה עליונה. ועל כן נאמר בהגיעו גמוך לחרן ויגל את האבן מעל פי הבאר שהוא סוד אבן נגף שהיה מכסה על הבאר מים חיים שרשי התורה שהיו מלובשים שם והוא גילהו שהביאו להתגלות על ידי שסילק הקליפות שהוא בחינת אבן כמו שאמר הכתוב הסירו את לב האבן מבשרכם וגו' שאז התחיל לגלות התורה שהיתה מושרשת שם ולזה הכוונה שלח מלאכים לפניו אל עשו אחיו שהם אלו המלאכים שנבראו על ידי עסקו בתורה ובמצוות שם כאמור ושלח לו לאמר עם לבן גרתי פירש רש"י בגימטריא תרי"ג מצוות שמרתי רמז על האמור ששם שמר והמתיקן כל העשרים שנה בכדי להשלים סוד התגלות התורה עם תרי"ג מצוותיה וזהו ואחר עד עתה פירוש שהתורה נקראת עתה כמו שאמר הכתוב (דברים ל"א, י"ט) ועתה כתבו לכם וגו' שהתגלות התורה נקרא עתה ורצה לומר האיחור שאיחרתי פעמי מלבוא היה עד עתה שיהיה שם התגלות התורה וזהו שהיה נטמן לשון סתימה והתכסות שהתורה שהיא בחינת יעקב היה טמון ומכוסה בבית עבר מקודם הליכתו לחרן להוציאה להתגלות:

(מאור עיניים, פרשת ויצא)